

De stelling:

“*In de Noordzee dient een voor visserij gesloten gebied te komen*”

Dit was de eerste discussiestelling die op de nieuwe website van De Levende Natuur werd geplaatst. Dit gebeurde niet zonder reden.

De intensiteit van de visserij op de Noordzee is al vele jaren in discussie. Regelmatig wordt het instellen van een gesloten gebied voor met name de boomkorvisserij genoemd als bijdrage aan het herstel van de biodiversiteit. Met het najaar 2000 uitkomen van de 'opvolger' van het Natuurbeleidsplan uit 1990 is deze discussie thans zeer actueel.

Een deel van de Noordzee is aangewezen als kerngebied van de Ecologische Hoofdstructuur. Tot nu toe wordt hier echter door het Rijk geen enkele invulling aan gegeven. Zouden de nationale en internationale wetten en verdragen het toelaten, dat bv. Staatsbosbeheer, aansluitend op Waddenzee of Voordelta een groot gebied gaat 'beheren' in de Noordzee?

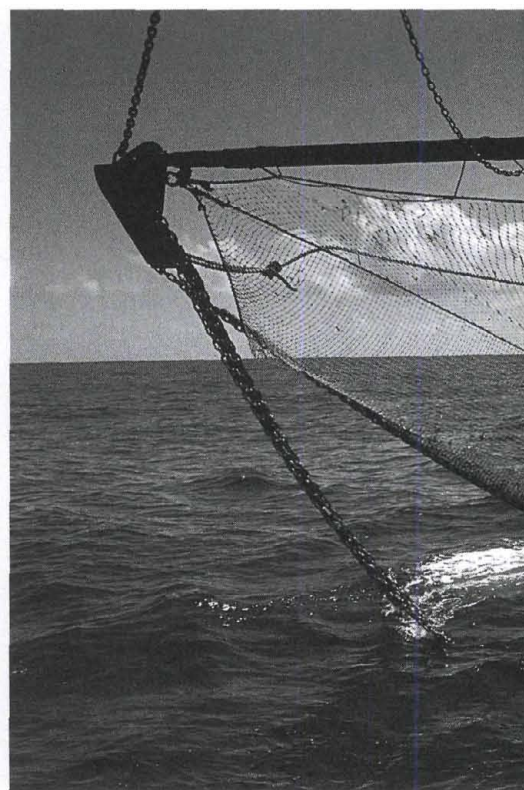
Een afsluiting van een deel van de Noordzee voor de visserij zou dan met name gericht moeten zijn op herstel van de op de bodem aanwezige levensgemeenschap. Daan stelt in zijn hierna volledig afgedrukte bijdrage aan de discussie op internet dat een gesloten gebied op zich niets helpt, omdat er nog genoeg gebieden zijn waar niet gevestigd wordt. Voor herstel van de biodiversiteit is alleen een afname van de visserij-intensiteit in zijn geheel zinvol. Dat er nog onbevestigde gebieden zijn, werd dit jaar ook onderkend in een rapport van o.a. het NIOZ waarin de hogere diversiteit in de

niet bevestigde zee rond boortorens werd aangegeven. Daan beantwoordt helaas niet de vraag of ook met name ondiepe delen van de zeebodem deels onbevestigd blijven. En of dat niet juist de delen zijn waar de sterkste verandering heeft plaatsgevonden. Eén van de deelnemers aan de discussie vroeg zich af of biodiversiteit wel een goede maat is voor het meten van effecten van o.a. visserij. Hij stelt dat bv. in de Duitse Bocht, een sterk bevestigd gebied, het aantal soorten per sedimentoppervlakte is toegenomen, doordat de kortlevende soorten meer zijn toegenomen dan dat de langlevende soorten zijn afgenomen. Ook stelt hij, dat we niet weten hoe de zeebodem er oorspronkelijk uitzag, en dat dat de discussie kan bemoeilijken.

De stelling van Daan is impliciet dat een plaatselijk hogere diversiteit geen relevantie heeft voor bv. de biodiversiteit van de Noordzee als geheel. Dat roept toch de vraag op of er in een afgesloten en bij voorkeur gevarieerd gebied van bv. 50 x 50 km geen nieuwe kansen zouden kunnen worden geboden aan thans 'bedreigde' soorten en levensgemeenschappen. Daarbij valt te denken aan de vele in zee voorkomende organismen, maar ook aan de op deze locaties foeragerende zeevogels.

De redactie blijft geïnteresseerd in uw reacties!

De redactie

De zee:

De stelling dat er in de Noordzee een voor visserij gesloten gebied dient te komen is in zijn algemeenheid even onzinnig als de stelling dat er in Nederland een voor jacht of veehouderij gesloten gebied dient te komen om de biodiversiteit (wat dat ook moge wezen) te verhogen.

Het staat buiten kijf dat sluiting van de Noordzee voor alle vormen van visserij haar natuurlijkheid zou verhogen. Hierbij moeten wij niet vergeten dat natuurlijke processen nog steeds overheersen en dat visserij vooral de rol van onverzadigbare toppredator speelt. Sluiting van 'een' gebied, waar toch al niet gevestigd werd – en zulke gebieden zijn er nog te over, en niet alleen rond boortorens –, heeft vanzelfsprekend geen effect. Sluiting van een wel bevestigd gebied heeft ongetwijfeld een lokaal effect, maar hiermee is niet gezegd dat de natuurlijkheid van de Noordzee toeneemt. Dit is alleen het geval als ook de oorspronkelijk aanwezige visserij-inspanning binnen dat gebied aan het systeem onttrokken wordt, omdat overheveling naar het omringende gebied verplaatsing van het probleem betekent: elke gebiedssluiting moet gekoppeld worden aan een vermindering van de visserij-